

جلوه‌های رفتاری و اخلاقی حضرت زهرا (ع)

معصومین (ع) الگوهای همیشگی زندگی تمامی انسان‌ها در تمام طول تاریخ بوده و هستند به طور مثال می‌توان از این افراد به حضرت فاطمه زهرا (س) اشاره کرد؛

معصومین (ع) الگوهای همیشگی زندگی تمامی انسان‌ها در تمام طول تاریخ بوده و هستند به طور مثال می‌توان از این افراد به حضرت فاطمه زهرا (س) اشاره کرد؛ در ایام دهه اول فاطمیه به مناسبت ایام حزن اهل بیت (ع) به برخی از آموزه‌ها و درس‌هایی از زندگی حضرت زهرا (س) خواهیم پرداخت.

به گزارش ایسنا، یکی از آداب و رسوم زمان پیشین این بود که یکدیگر را به اسم کوچک صدا می‌کردند اما این نوع خطاب نسبت به بعضی از افراد خلاف ادب بود، مخصوصاً حضرت رسول اکرم (ص) که از مقام والا و احترام خاصی برخوردار بودند، بنابراین خداوند متعال در این رابطه آیه‌ای نازل کرد که بر اساس آن مسلمانان موظف و مکلف شدند آن حضرت را رسول‌الله (ص) خطاب کنند.

در این میان حضرت فاطمه (س) هم می‌خواستند تا به این مهم عمل کنند، اما رسول اکرم (ص) از ایشان خواستند که به آن حضرت، «پدر» بگویند، از امام صادق (ع) روایت شده است که حضرت فاطمه (س) فرموده‌اند: وقتی که آیه «وَلَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا» سوره نور آیه 63 به این معنی که پیغمبر (ص) را مثل یکدیگر صدا نزنید، نازل شد، من هم ترسیدم از اینکه به آن حضرت "ای پدر" بگویم. بنابراین آن حضرت را «یا رسول‌الله» می‌گفتم.

البته در این زمینه حضرت محمد(ص) خطاب به دختر گرامیشان فرمودند: "ای فاطمه (س) این آیه درباره‌ی تو و خانواده‌ات و نسلت نازل نشده، تو از من هستی و من از تو هستم، بلکه درباره‌ی جفاکاران و درشت‌خویان از قریش و گردنکشان و اهل کبر و غرور نازل شد، شما "ای پدر" بگو که قلبم را زنده می‌کند و خدا را خشنود می‌کند".

حضرت زهرا (س) شبیه‌ترین فرد به پیامبر(ص)

از عایشه نقل شده است که "کسی را شبیه‌تر از فاطمه (س) به رسول خدا (ص) از نظر رفتار و روش فردی در قیام و قعود ندیدم. هنگامی که فاطمه (س) بر پیامبر (ص) وارد می‌شد، پیامبر (ص) پیش پای او قیام می‌کرد و او را می‌بوسید و در جای خود می‌نشاند و متقابلاً هنگامی که پیامبر (ص) بر فاطمه (س) وارد می‌شد، فاطمه (س) پیش پای پدر قیام کرده او را می‌بوسید و در جای خود می‌نشاند. چون پیامبر (ص) مریض شد، فاطمه (س) وارد شد و خودش را به روی پدر افکند و او را بوسید، بعد سرش را بلند کرد و گریه کرد، دوباره خودش را به روی پدر افکند، بعد سرش را بلند کرد و خندید.

گفتم: گمان می‌کردم که او (فاطمه) (س) داناترین زنان ما است، در حالی که او هم زنی از زنهاست.

چون پیامبر (ص) وفات یافت به او گفتم: هنگامی که خودت را به روی رسول خدا (ص) افکندی، سپس سرت را بلند کردی و خندیدی چه شد؟ چرا خندیدی؟! حضرت فاطمه (س) فرمود: من در آن هنگام مانند کسی بودم که هستی‌اش را از دست داده است. پیامبر (ص) به من خبر داد نزدیکترین کسی که به او ملحق می‌شود من هستم، پس در این هنگام خندیدم".

منبع: دانستنی‌های فاطمی/ مولف: علی غزالی اصفهانی نشر: قم: عطر عترت، ۱۳۸۸.